

LLIBERTAT

PORTANTVEU DEL FRONT ANTI-FEIXISTA

ENVERS EL NOU TEATRE

Durant molt temps s'ha cregut que l'essencial en el teatre era la realitat escènica, la màxima perfecció imitativa. I no. El teatre, com tota obra d'art, no pot ésser com una fotografia de la vida, ans al contrari, deu ésser una selecció del principal, de la realitat imaginativa, perquè el teatre sigui veritablement Teatre, deu sentir-s'hi per damunt de tot l'esperit i el sentiment interpretant la vida, teatralitzant-la després.

Ens trobarem sempre, però, amb el públic que demana avui un plaer immediat i superficial que, prescindint o no de la intervenció del sentiment o de la sensibilitat per part dels autors, desitja solament que el distreguin uns moments. En tots els temps el públic ha necessitat les narracions més o menys espirituals que calmesin la seva fantasia i permetessin la lliure expansió dels sentiments nadius. I avui el teatre era precisament una cosa oposada a aquest sentit col·lectiu, car podem dir que galbreb tots els autors —els que veritablement mereixen aquest nom— sols escriuen per a un petit cercle d'intel·lectuals.

Un factor, però, ens interessa en principi: és el públic; efectivament, aquest es retrau del teatre. Per què? En realitat les obres d'avui no l'interessen i tampoc són presentades bé en la majoria dels casos, ja que quan no és així el teatre no sent aquella "crisis" que tant preocupava als que d'ells en vivien. A poc que observem el moviment teatral, veurem com les vegades que el públic respon es tracta en realitat d'obres d'art, o de veritables obres teatrals (el cas de García Lorca).

El públic no acostuma a omplir els teatres, més ocupat potser en altres diversions; però encara hi va menys perquè no se li ofereix res que sia atractiu, interessant, nou... I el públic es refugia en el cinema, on sempre troba quelcom d'inquietut.

Durant algun temps el teatre d'avanguardia feu suposar que la reatualització del teatre era una possibilitat en el camí a seguir. Avui, encara que aquest teatre fos una realitat, és dubtós que les obres d'avanguardia produïssin aquesta esperada renovació. Aquest pesimismo és una conseqüència de mirar el que ens ve del costat francès, tant bessó del nostre.

D'un temps ençà, les mirades convergeixen a un punt: l'art rus —potser es tracta en la majoria d'ocasions d'un snobisme—, però així i tot, literatura russa, música russa, pintura i escultura russes, estan guanyant l'atenció de molts pobles. El teatre rus també es senyala com el més ple d'esperit renovador, com el més plètic de formes noves i suggeridores, de motius plàstics. I, realment, en el fons existeix una veritat, i ens trobem amb l'agradable sorpresa que allí es representen peces amb arguments francesos i alguna volta espanyols. Al rus estan traduïdes moltes obres de Calderon. Aquest fet mereix més importància de la que hom l'hi dona; mereixeria la pena d'ésser meditat amb serenitat per treure d'ell el major rendiment. Això mateix es repeteix en el teatre alemany, que tot i considerar-se com el bressol de l'expressionisme i ésser el lloc on el teatre d'avanguardia ha pres més empena, els nostres clàssics són els millors considerats.

Dissortadament els nostres "artistes" —i aquí tindriem que fer certes excepcions— viuen al marge de tota manifestació forana; són els hereus d'un individualisme perjudicial, que cegament volen mantenir al davant sense mirar ni als costats ni enrera.

Tenim el dret d'exigir educadores manifestacions d'art. No volem aquelles elucubracions literàries que pretenen, sota un fals realisme, portar a escena retrats de visió fotogràfica dels fets del carrer, que no reproduïxen actes d'idealitat sinó els de la bestialitat més indecent. Aquest teatre falsament realista, de llebrosia, de manicomi, de burdell, que avui ha arribat a invadir l'escena tota, ni és teatre, en el sentit veritable del mot, ni per escriure'l es va fer la majúscula al parlar de les coses d'Art. Jo crec que el teatre actual, aquell teatre fet per tants i tants autors artistes, no es troba dins l'Art, o és, quant menys, un art inferior, millor diríem, un ofici. En la fatal apostasia de l'heroic, la nostra època i amb ella aquest teatre que cal exilar, fugint del sublim, es refugien en el "búfo" com a únic consol de la seva mediocritat. La farsa és la seva epopeia.

D'aquest teatre actual, que precisa reforma, en queda un producte eminentment contemporani: "el vodevil", aquesta indecència que ha destruït el poc que quedava en peu de l'art escènic. Aquest nimot històric que és la comèdia francesa, trista sota la màscara de la seva eròtica alegria, no arribarà a donar mai a les seves contorsions de neurosi els purs llinaments de la creació d'Art. Les obres més serioses de Donnay, de Mirbeau, de Descaves, d'Herman, denuncien en tal forma el desert de les idees, el buit del bell, la mort del sublim, que els esperits alts i rectes s'aparten d'elles com d'una ciutat inhabitable. No vull negar que hi ha en elles un cert talent, però sí afirmaré que no hi trobarem Art. Hom es preguntarà que hi ha en tot això, què hi guanya l'Art amb aquestes manifestacions, amb aquesta inacabable exposició de misèries, en aquesta clínica d'ànimes malaltes que portanyen de dret al professor Lombroso, amb aquests cossos malalts que exhibeix Brieux en els seus AVERIES. Contaminar l'Art amb la podridura dels cossos, lluny del treball i de les gestacions altes i nobles de l'esperit, és proscriure'l de la creació intel·lectual. La baixesa natural de la representació escènica, la inferioritat estàtica del teatre, com art, no adquireix cert grau d'elevació i purificació, no es redimeix de la seva tasca original d'associació al vulgue, sinó mitjançant l'aparició del sublim en l'art teatral conjunt.

Tot el demés no és altra cosa que la farsa; no entrem allí. Jo tinc por dels homes que riuen, i molt desprecie pels homes que fan riure.

J. R. Tuset.

Meditacions lliures

PARLEM AVUI DEL TEATRE "AMATEUR"

Per aquells que considerem l'Art en general i d'una falsó especial el teatre com un element de primer ordre pel que fa a la difusió de la Cultura, no ens pot passar desapercebuda la gran floridat d'activitats teatrals que es pot observar en els actuals moments entre els aficionats de Tarragona.

En pocs dies, portats del lloable estimul de procurar nous ingressos a la subscripció pro-milícies, han estat donades diverses representacions teatrals. Avui mateix, se'n celebra una de caràcter líric al Teatre Tarragona, i sabem que se'n preparen algunes altres per a més endavant.

Sempre ens ha plagut que a ciutat s'hagi conreat l'Art teatral, i que això hagi permès posar de manifest l'existència entre nosaltres, de joves valors, dignes de la major estima i mereixedors d'un ajut i protecció oficial ben organitzada, que fins ara mai no s'ha pogut aconseguir. Hem observat, però, entre els nostres aficionats una tendència a aplestar-se massa en el seu comès. Preparen les seves actuacions en tants pocs dies i tant a pas de càrrega, que després de significar-los-hi un esforç extraordinari, la seva tasca meritòria mai pot assolir aquell grau d'arrodoniment i aquella harmonia de conjunt, que són precisament els factors principals de l'èxit, car determinen la veritable qualitat de l'espectacle.

Si en algun caire de l'Art la improvisació es sempre pertocadora i funesta, és en l'Art teatral. Hi juguen tan gran nombre de factors morals i materials, que el seu valor no ha de resultar mai particularista ni fragmentari. Per contra, l'efecte emocional o estètic cal que sigui sempre rigorosament conjuntiu. I aquest efecte no es possible assolir-lo sense una minuciosa i entretinguda tasca d'acollament, de concatenació perfecta, de matització finíssima en tots i cadascun dels factors en joc sobre l'escena. Entre els nostres aficionats, és ja co-

sa corrent que es dediqui a la preparació de les obres, per difícils que siguin, menys temps, menys assaigs i menys afany de tota mena, que els emprats en casos equivalents pels artistes professionals ja bregats en la matèria. Parlem, és clar, amb caràcter general i sense al·ludir, ni de molt a cap cas recent ni determinat.

Aquest costum de fer les coses de pressa entre els nostres grups d'aficionats, hauria de desaparèixer. En muntar una obra de teatre, cap imperatiu de temps ni d'altra mena no ha de planar pel damunt d'aquest imperatiu primordial: dominar l'obra individualment i en conjunt i tenir assegurat l'armònic acollament de tot el joc escènic. Es així com els aficionats que sentin veritable vocació pel teatre i que comptin amb facultats artístiques, arribaran a convèncer-se que en el seu terreny modest, es poden dur a terme les més belles realitzacions, sense haver de temer cap mena de comparances.

Si hem fet aquestes observacions és per tal d'advertir que, després de les intenses actuacions d'aquests dies, potser convindria donar treva al treball i preparar-se sense pressa, amb calma i cura, per a les successives actuacions artístiques. No fos cas que estimulats per aquests èxits primers, es volgués ara repetir la sort sense pèrdua de moment. L'Art teatral i la pròpia satisfacció interior dels meritíssims artistes aficionats en patiria. Vindria després el decandiment com tants de cops ha esdevingut. I al cap d'avall tot hauria quedat en no res.

Mai tan oportú com en aquest cas, recordar aquell cèlebre aforisme italià, segons el qual

Piano... piano...
si va lontano.

LUDOVICUS

Esdeveniment líric a profit de les milícies i Hospitals de Sang, organitzat pel grup líric "Llibertat", amb col·laboració del Comitè Anti-feixista

Els obrers que integren el grup líric "Llibertat" d'aquesta localitat que, després del seu treball cultiven diverses manifestacions de l'Art, entre elles el teatre líric, han organitzat un magne festival artístic per a aquesta nit, a benefici de les Milícies i Hospitals de Sang. L'acte se celebrarà al Teatre Tarragona i promet ésser un èxit.

L'ordre de l'espectacle és el següent:

I. Simfonia, per l'orquestra de l'Associació de Professors Músics de la C. N. T.

II. "Los Claveles".

III. Intermedi de "La Fallera del Barri".
IV. "Bohemios".
V. La massa coral "L'Ancora" clourà l'espectacle amb els himnes "La Marçellesa", "La Internacional" i "Els Segadors".

Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria

Aquest Comitè posa en coneixement de tots els afiliats que el proper dia 12 dels corrents es declarat hàbil per a treballar i per tant, tots els establiments mercantils, quina dependència sigui afectada al C. A. D. C. I., hauran d'obrir llurs portes tot el dia.

Roba per al milicià

Antoni Vilar, una guants, dues bufandes i dos jerseis.
P. S., quatre parells de mitjons i quatre jerseis.

Ordre de la conselleria de comunicacions i transports

Tots els vehicles de tracció mecànica sense excepció deuen d'estar concentrats el dilluns, a les deu del matí, al camp de Mart, per a fer la seva deguda controlació.

El Conseller de Treball a Tarragona

Ahir arribà a la nostra ciutat, per tal de prendre part en alguns actes organitzats pel P. S. U. C. a les comarques de l'Ebre el conseller de Treball i Obres Públiques, senyor Miquel Valdés.

La Corunya diu a Aranda que no pot trametre-li reforços

Oviedo, 10. — S'ha captat a Llera un comunicat del comandant Jiménez Moreno, el qual substitueix el comandant de La Corunya. L'esmentat comunicat diu que no pot atendre les apremiants demandes d'Aranda per manca d'homes i material.

Soto de Sajambre (León) ha caigut en poder de les milícies asturianes

Gijón, 10. — Entre les províncies de León i Astúries els facciosos han sofert enormes pèrdues.

A Soto de Sajambre les milícies formades per braus elements de Llanes, Cabrales, Arriondas, Ribadesella i Cangas de Onís aconseguiren entrar i feren nou presoners als facciosos, que en llur fugida deixaren trenta morts i nombrosos ferits.

La lluita durà sis hores i els foren agafats fusells, municions en gran quantitat i 24 caps de bestiar bovi.

El poble pres es troba en el front de Sesa.

Des del front Sur-Ebre EL 6 D'OCTUBRE A LETUX

Volguérem passar la data gloriosa del 6 d'octubre entre els milicians de primera línia, i amb aquesta finalitat ens adreçàrem a Letux.

Sota una pluja, a estones diluviana, ens dirigírem cap al poblet aragonès on operen les milícies tarragonines.

Amb motiu de que els homes que comana l'amic Fort estaven lliures de guàrdia, la caserna bullia d'animació.

Tots els presents acolliren la nostra arribada, i la d'altres companys, amb grans mostres d'alegria, essent materialment expremuts a abraçades. Tanta eufusió era deguda a que arribàrem, precisament, quan s'estava col·locant la bandera barrada al balcó, la qual era saludada amb el vibrant cant d'Els Segadors, que en aquell moment i lloc tenia una ressonança i una emoció com mai m'hauria imaginat.

Fôrem convidats a dinar. Es servi un dinar preparat de molt de temps per a celebrar la data: fideus amb costella a la cassola, llomillo amb tomàtec i crema per postres; una saborosa i autèntica crema que, mercès a la sabia economia de la direcció de la cuina, havia estat possible, com si es tractés d'un miracle. Els himnes feren de colofó a tan agradosa menjada, puix que en aquestes hores que el fusell està en l'ús de la paraula, són innecessaris els parlaments.

El camarada Vicent, que és el cantor oficial de la colla, cantà saladament els consabuts troços de "Marina" i unes "jotas", admiració dels mateixos "mahicos" i, per final, La Internacional, cantada amb més braó que mai, posà terme adequat a la festa.

En marxar sota la pluja persistent que enfosquí tot el dia, mentre l'auto feia alpinisme pels camins convertits en torrents, al pensament embotat, encara, per la remor de la festa, se li acudí el comentari apropiat a aquesta natural emoció que en el front s'ha sentit en la data del 6 d'octubre.

En les ments dels combatents ha restat clavat com una obsessió l'anagrama U. H. P., la unió dels germans proletaris sorgit de les muntanyes d'Astúries, com un crit alliberador que va ressonar en totes les terres d'Ibèria, commoguent les valls i les muntanyes amb el seu símbol de germanat, fent sorgir l'ideal d'una revolució que fou el ressó d'aquell crit estentori que sonà trepidant i potent per les muntanyes d'Astúries el 6 d'octubre de 1934, convidant-nos a unir-nos per a fer un país nou amb un pensament nou i una forma nova.

Salvador Maset.

Letux, 6 d'octubre del 1936.

LLANES PER A LES MILÍCIES

Color aprovat pel Ministeri de la Guerra

0'90 ptes. la troca de 50 grams

Preus especials per a quantitats superiors

CASA POU

Angel Guimerà, 13

TARRAGONA

SIETAMO, CASERNA GENERAL

Siétamo, poble màrtir d'aquesta lluita al front aragonès, és avui la caserna general de les nostres forces al sector de l'Est del cercle d'Osca. La plaça es veu constantment animada per la concurrència de milicians que van i vénen de la línia de foc.

Secció esportiva

Guia del esportiu

Actes a celebrar avui, en els quals hi prenen part elements tarragonins

Matí

A les 6.—Sortida dels excursionistes de la "Penya William Tarin", en direcció a Sitges.

A les 10.—Entrenament de "cross" en el camp de l'Avinguda de Catalunya, per la "Penya Pallach".

A les 11.—Partits de "tennis" a les pistes del camp de l'Avinguda de Catalunya entre elements tarragonins i forans, a benefici de les Milícies Antifeixistes i Hospitals de Sang.

A la mateixa hora a Sitges, festival de natació entre el Sitges i el Nàutic de Tarragona i el Reus.

Tarda

A les 3'30 a Tàrraga.—Partit de campionat de Catalunya de Futbol, entre el Tàrraga i el Casal d'Esports de Tarragona.

A les 4 a Alcover.—Partit de futbol entre l'equip propietari del terreny i el Casal d'Esports (Amateur).

A V I S

LLIBERTAT en el número de dimarts publicarà la ressenya del partit jugat entre el Tàrraga i el Casal d'Esports, que es jugarà aquesta tarda en el camp de l'equip esmentat en primer terme, per la qual informació s'hi desplaça el seu redactor esportiu.

FUTBOL

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE FUTBOL

Partits assenyalats per avui

Primera categoria A

Espanyol - Granollers, Vilalba.
Sabadell - Girona, Mallorquí.
Badalona - Barcelona, Santullano.

Primera categoria B

Horta - Sant Andreu, Esteve.
Terrassa - Júpiter, Casals.
Europa - Sants, Hernández.
Vic - Martinenc, Menal.

Segona categoria preferent

(Grup A)

Mollet - Arenys, Aycart.
Calella - Iluro, Espelta.
Sant Cugat - Manresa, Simón.

(Grup B)

Tàrraga - Casal d'Esports Tarragona, Vidal Amorós.
Amposta - Gràcia, Laplana.
Mora - Reus, Andreu.

Aquesta tarda a Tàrraga, partit entre el propietari del terreny i el Casal d'Esports de Tarragona

Al camp del Tàrraga es jugarà aquesta tarda l'encontre de més interès sens dubte del grup en que pertany l'equip tarragoní. Avui, convé de totes maneres que el Casal pugui sortir guanyador del matx, doncs guanyant aquest encontre, molt bé es pot classificar en primer lloc del grup.

El Casal es desplaça avui a Tàrraga amb una moral elevadíssima, després del partit celebrat diumenge passat, i esperem dels braus equipiers tarragonins, sortiran al terreny de joc amb el propòsit decidit d'una victòria. No han d'anar massa refiats sinó tot el contrari; s'ha de jugar com si es tractés d'un partit final de campionat.

No dubtem que el Tàrraga, avui farà tots els possibles per a desfer-se del Casal i poder d'aquesta manera demos-

trar que si diumenge passat a Reus va sofrir una sèrie derrota, en canvi a casa seva no es deix guanyar així com així.

Els elements del Casal sortiran aquest matí amb un "omnibus", per a poder dinar en aquesta població.

Veurem si en la pròxima edició podem resenyar joiosos la victòria tarragonina. Solament ens resta dirigir-nos als jugadors del Casal, dient-los-hi que facin tots els possibles perquè els dos punts facin cap a Tarragona, que és únicament a ella amb qui han de quedar bé.

Aquesta tarda es desplaça a Alcover pre a jugar contra els propietaris del terreny, el Casal d'Esports (amateur). L'equip és el següent:

Telesforo, Aleu, Domingo, Vinyeta,

Secció Comarcal

LA RIERA

Se acostumbra a carecer de lo que más se blasona

Paréceme un sueño, pero es un sueño tan bonito, del que no querría despertar. No sé si es ilusión lo que veo o es una realidad, porque lo que sucede en La Riera es un milagro; yo bien quisiera creer en los milagros pero he sido siempre tan incrédulo! Yo mismo me reprocho de mi incredulidad.

Es, este pueblo, una cantera de revolucionarios, y sino a las pruebas me remito. En las elecciones del 16 de febrero, ganaron las derechas por doscientos ochenta y cinco votos, contra noventa y siete que obtuvieron los del Frente Popular. Los elementos de la Federación de Jóvenes Cristianos, centro que existía en La Riera, blasonan hoy de ser revolucionarios, y como para muestra con un botón basta, enseñaron un carnet sindical con fecha seis de octubre de 1936. Me pregunto. No es un milagro el pervertir a los convertidos? Y digo esa frase porque es de ellos. Ellos decían que los pervertidos éramos nosotros, los hombres de izquierda, los comunistas, los socialistas, los anarquistas, y así sucesivamente todos los que no comulgáramos con la religión católica. Es que ignoran en Tarragona y su provincia que La Riera es una cantera, de revolucionarios? Yo creo que no. Es que podemos tener confianza en los modernos revolucionarios, en los revolucionarios de ayer? No, y no podemos tener confianza, porque ellos ignoran lo que es la verdadera revolución social; ellos saben rezar un padrenuestro, pero no conocen lo que es la necesidad; ellos saben la doctrina de Cristo, pero no la han practicado nunca, en una palabra lo que ellos saben es... oír misa.

Yo recuerdo perfectamente, que muchos de los que hoy blasonan de comunistas, el 16 de febrero querían a Gil Robles, y pedían por las casas que votaran la candidatura de Dios, que estaba representada por Casabó; y recuerdo más: recuerdo haber visto al que hoy es presidente de la U. G. T., detenido y amenazado, por haber cometido el delito criminal, según ellos, de romper la urna, y también recuerdo cómo alguno de esos revolucionarios fabricados en serie, rompían nuestra propaganda electoral y nos

Fàbregues, Casanova, Llimona, Moix, Ayguadé, Leandro i Rossell.

TENNIS

Aquest matí, a les pistes del camp de l'Avinguda de Catalunya es jugaran uns interessants partits de "tennis" a profit de les milícies antifeixistes i Hospitals de Sang. Hi prendran part els millors "tennistes" de la nostra ciutat, a més d'altres forans, entre ells el campió Massip.

No dubtem gens, de que no veient-se gaires partits de "tennis" a la nostra ciutat, el públic tarragoní hi assistirà en gran quantitat, doncs al mateix temps es tracta de recollir unes pessetes destinades a fins benèfics.

L'hora del començ d'aquests partits està assenyalat per a onze del matí. Tarragonins! No hi manqueu!

decían con mucho sarcasmo: "Acordaos del 6 de Octubre".

Pueblos de Tarragona, si os faltan hombres para hacer la revolución, venid a La Riera.

Sichar.

La Riera 10 octubre 1936.

LA CANONJA

El nou Sindicat Agrícol

Es pot donar com a segur que dintre pocs dies quedarà establert en el nostre poble el nou Sindicat Agrícol.

La pàgesia, aquest estament gairebé abandonat fins ara, veu en aquesta nova organització social el mitjà en virtut del qual li han d'ésser concedides totes aquelles reivindicacions justes i humanes, per les que tant ha lluitat i sofert. El nostre poble, ple d'afany per la transformació social, ha començat ja el seu camí amb la fusió de les dues entitats Agrícoles per a formar el nou Sindicat, base de la nostra economia. Dóna bo de veure l'entusiasme que ha despertat aquesta iniciativa i n'és prova ben palesa la gentada que va assistir i l'interès amb què va ésser escoltada la conferència que el prop passat dijous a la nit va donar el gran economista company Mestres, de Torredembarra, en el casal de l'Orfeó Canongí.

No ens creiem amb la suficient autoritat per a parlar de la personalitat del company Mestres; únicament direm que la seva conferència fou escoltada amb gran interès, i que tots els que hi assistiren, van sortir posseïts dels millors ànims per a treballar per l'èxit de la nova organització, que ha de contribuir d'una manera decisiva al màxim enlaira ment moral i material de lo pàgesia.

GILS.

JOAN SANS SALAFRANCA
METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 8

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

Acadèmia de TALL i CONFECCIÓ

SISTEMA MARTI

dirigida per la professora

M.ª Angeles Güell i Masdeu

Unió, 54, 3.º

Tarragona

Oberlura de curs: PRIMER D'OCTUBRE PR OXIM